

IV Снемать маски-тъ.

Въ срѣдѣ тѣзи безредицы и бъркотіи нощта бѣше напръдиджла. Неаполь, казува Дукътъ Ривскый, прѣдставяше наистинѣ единъ видъ твърдѣ ужасенъ. Онова безбройно множество, сега повечето обрѣжено, покрываше по системѣ стѣгдытъ, стражари самозванни и самоназначенни обикаляхъ улицытъ та пазаха твърдынитѣ и градскытъ вратници. На всякъдѣ ся чувяхъ дивы выкове, въсклицанія, заплашванія, разбърканы шумове, страшны и хылады лъжовны извѣстія ся прѣскахъ и хылады кроежи ся крояхъ за нау-трѣ. Тука сійніето на пожарътъ обагряваше зданіята, тамо ечеше смъртоносенъ пукоть отъ пушкѣ, койкто не ся знаа-ше на кого пренадежи нито на кого е животътъ свършила. Понататѣкъ страхъ обземаше единъ купъ чловѣцы, които бѣгащецъ распрѣсвахъ страхътъ си по цѣлы махалы. Нена-вистнытъ богаты като ся ползувахъ отъ тъмнинѣтъ бѣгахъ подплашены, едни самы а други съ домочадіята си, като оставяхъ и домове и интересы и сѣкровища. И едни бѣгахъ къдѣ твърдынитѣ, а други съ пары навезвахъ ся на кораби по повечето бѣгахъ по сухо и ся крыяхъ по горы-тъ и по оближнытъ села.

Никой още непознаваше цѣльтѣ на въстаніето.

Но настанѣ часътъ въ който тѣзи цѣль трѣбаше да ся открие. Стѣгдата при купата бѣше всякога центрътъ на мятежницытъ, и тамъ имаше становището си Мазаніель съсъ полковетъ си; но не бѣше зель още да заповѣдга като господарь, съвсѣмъ що той ся сматряше като началникъ, съвсѣмъ що той управляваше по главнытъ дѣла прѣзъ деньтъ съ дѣятельность достойнѣ за чуденіе и съ нечуванъ смѣ-лость. Къдѣ срѣдъ ноцѣ четири мина съсъ маски стояхъ на стѣгдѣтъ. Единый отъ тѣхъ подигнѣ маскѣтъ си и вси-чки познахъ Юлія Геновини. Той говори на народътъ и одобри сигналътъ *Да Жиевъ Царѣтъ* (Испанскый), *долу ло-*